

silo vlomili, niti z orožjem vsilili se, ni opravičena, ker je dokazano, da so obtoženi razen J. N—a, ki se jim je še le pozneje pridružil, zbrali se v gostilni Jurija Ravnikarja, ter se potem skupno podali v gostilno Antona Urbančiča, da so tam po stopnicah navzgor planili v prvo nadstropje, zapahane duri z naskokom vlomili, ter z noži in kamni napadli F. M—a in F. K—ja.

Okoliščina, da vrat ni gostilničar Anton Urbančič sam zapahal, temveč, da so to storili gostovi, ne odločuje kvalifikacije izvršenega čina.

Ugovor, da otepena in poškodovana M. in K. nista bila „domača“, temveč samo pivca v gostilni, se ne more opravičiti na podlagi zakona.

Zakon namerava brez dvombe braniti hišni mir, tako da se imajo v smislu §. 83. kaz. zak. „domačinom“ prištevati vsi tisti, katerim naj je bramba hišne pravice v korist. Da so pa to tudi pivci v gostilni, se dvomiti ne da.

Pritožba ničnosti morala se je torej kot na vse strani neopravičena, popolnem zavrniti.

O pristojnosti kazenskega sodnika.

Dne 19. oktobra 1880, je državno pravdnishstvo v Ljubljani konfisciralo tednik „Laibacher Wochenblatt“, kateri se tiska v Gradci, a izdaje v Ljubljani.

C. kr. deželna sodnija v Ljubljani je s sklepom od 20. oktobra 1880 leta, št. 9244, izrekla:

Po c. kr. državnem pravdnishstvu v Ljubljani dne 19. oktobra t. l., št. 5041, predlagana potrditev konfiskacije 9. številke časopisa „Laibacher Wochenblatt“ se zavoljo nepristojnosti izreči ne more. —

Razlogi:

Po jasnih besedah §. 51. kaz. proc. reda pristoji kazenska sodba redoma tistej sodniji, v katere okrožji se je izvršilo kaznjivo dejanje, in to tudi tedaj, če se je k zločinstvu potrebni vspeh (v tem slučaju nahujskanje k sovraštvu in zaničevanju do deželnega načelnika Winklerja v Ljubljani) dosegel v kakem drugem kraju.

Ravno tako določuje §. 485. kaz. proc. reda gledé kazenske obravnave v tiskovnih zadevah, da je tisti sodnijski dvor prve

instance kompetenten, v katerega okrožji izvršilo se je zločinstvo; in §. 486. kaz. proc. reda normira, da je tedaj, če se je kaznjivo dejanje izvršilo po vsebini kake tiskovine, in če je kraj, v katerem se je spis natiskal, znan, in ležeč v pokrajinah, čez katere je veljava kazenskega procesnega reda raztegnena, zmirom ta kraj tudi kraj izvršenega zločinstva.

Ker pa se po državnem pravdnistvu zaseženi časopis „Laibacher Wochenblatt“ tiska v tiskarnici firme „Leykam Josefthal“ v Gradci, tako je Gradec kraj po vsebini tega lista izvršenih kaznivih dejanj, in sodnijski dvor prve instance v Gradci kompetenten k dotičnej kazenskej obravnavi. —

C. kr. nadsodnija v Gradci pa je s sklepom od 27. oktobra 1880 leta, št. 12165 podrla predstoječi sklep prvega sodišča, ter temu sodišču naložila, da naj o predlogih državnega pravdnistva meritorično odloči.

Razlogi:

Gledé na to, da po §. 483. kaz. proc. reda za kazensko obravnavanje v tiskovnih zadevah vse zapovedi kazenskega procesnega reda veljajo, če ni kaka izjema določno izrečena; gledé na to, da §. 486. kaz. proc. reda samo določuje, kateri kraj se ima smatrati kot kraj izvršenega zločinstva tedaj, ako se je po vsebini kake tiskovine izvršilo kaznjivo dejanje, da pa ta §. ne obsega nikacega določila o sodnijskej pristojnosti; gledé na to, da tedaj splošna določila o kompetenci po §§. 51. i. sl. tudi za kazensko obravnavanje v tiskovnih zadevah veljati morajo; gledé na to, da se je po dotiskanji v Gradci deveta številka političnega časopisa „Laibacher Wochenblatt“ od 16. oktobra 1880 v Ljubljano poslala, tam izdala, in da so se ravno tam tudi dolžnostni iztisi vložili; gledé na to, da se mora tedaj v tem slučaju sodnijska pristojnost presoditi po §. 52. kaz. proc. reda, da pa ni razvidno, da bi bila sodnija okraja, v katerem se je čin izvršil, to sodnijo prehitela; gledé na to, da je tedaj sodnijski dvor v Ljubljani poklican razsoditi o predlogih, po državnem pravdnistvu zavoljo potrjenja konfiskacije stavljenih — videla se je pritožba državnega pravdnistva opravičena, tako da se je moral odstraniti sklep sodnijskega dvora prve instance.
